

Daniels Bog – nummer et hundrede og femoghalvfjerds

Den herliggjorte Kristus: profetiske paralleller i Daniel og Åbenbaringen

Jeff Pippenger

2024-04-05

Synet af Kristus i Daniels bog, kapitel ti, er det samme syn, som Johannes så i Åbenbaringen. Det var „marah“-synet, som er den feminine form af „mareh“-synet af Kristi fremtræden. „Mareh“ er synet om de to tusind tre hundrede år, og dets primære betydning er „fremtræden“. „Fremtrædelsen“ af Kristus hos både Daniel og Johannes var i begge tilfælde syner af den herliggjorte Kristus.

Og på den fireogtyvende dag i den første måned, da jeg var ved bredden af den store flod, som er Hiddekel, løftede jeg mine øjne og så, og se, der var en mand klædt i linned, og hans lænder var omgjordet med fint guld fra Ufaz. Også hans legeme var som krysolit, og hans ansigt som lynets skær, og hans øjne som ildfakler, og hans arme og hans fødder havde farve som skinnende kobber, og lyden af hans ord var som lyden af en mangfoldighed. Daniel 10:4–6.

Ordet „mareh“, som betyder „udseende“, oversættes i passagen som „lyns udseende“. Ordet bruges fire gange i kapitel ti, og to gange oversættes det som „syn“ og to gange som „udseende“. Det bruges tre andre gange i sin feminine form. Ordet „marah“ er den feminine form af „udseende“-synet. Det defineres som „et spejl“, og det er et kausativt adverbium, som får noget til at ske, når det ses.

Et kausativt adverbium er afledt af et adjektiv, som forårsager, at noget sker, eller frembringer en virkning. I sprog og grammatik henviser det ofte til verber eller konstruktioner, der udtrykker den tanke, at nogen eller noget får en handling udført eller bringes til at erfare en tilstand.

For eksempel er verbet »made« i sætningen »She made him laugh« kausativt, fordi det angiver, at subjektet (she) forårsagede, at objektet (him) udførte handlingen (at le).

„Jeg fik min bil repareret.“ (I denne sætning bevirkede subjektet „jeg“, at en anden udførte handlingen at reparere bilen.)

„Hun lod sine elever studere til eksamen.“ (Her foranledigede subjektet "Hun", at hendes elever udførte handlingen at studere til eksamen.)

„Han blev klippet.“ (I dette tilfælde fik subjektet „Han“ en anden til at udføre handlingen at klippe hans hår.)

„Virksomheden lod bygningen renovere.“ (I denne sætning fik virksomheden en anden til at udføre handlingen med at renovere bygningen.)

„Vi vil få børnene til at hjælpe med pligterne.“ (Her planlægger subjektet „vi“ at få børnene til at deltage i handlingen med at hjælpe med pligterne.) I hvert af disse eksempler angiver de kausative verber (had, made, got, get), at subjektet får en anden til at udføre den handling, som er angivet af hovedverbet (repaired, study, cut, renovated, help).

“Mareh”-synet af skikkelsen, når det udtrykkes i femininum som “marah” og defineres som “et spejl”, angiver, at synet af den herliggjorte Kristus gengives i dem, som beskuer synet. Da Daniel så Kristi “skikkelse” som lynet, flygtede en klasse af personer i frygt, men for Daniel frembragte det en mirakuløs forandring i ham.

Og jeg, Daniel, så alene synet; thi de mænd, som var med mig, så ikke synet; men en stor bæven faldt over dem, så at de flygtede bort for at skjule sig. Derfor blev jeg ladet alene tilbage og så dette store syn, og der blev ingen styrke tilbage i mig; thi min skønhed forvandlede i mig til forgængelighed, og jeg beholdt ingen styrke. Daniel 10:7, 8.

Sandheden fremstilles ved det hebraiske ord „sandhed“, som er dannet af det hebraiske alfabets første, trettende og sidste bogstav. Det første bogstav og det sidste bogstav er altid de samme for Kristus, idet Alfa og Omega altid repræsenterer enden sammen med begyndelsen. Det midterste eller trettende bogstav repræsenterer oprør. Daniel siger: „Jeg, Daniel, alene så synet,“ men de mænd, som var sammen med Daniel, og som levede i oprør, „så ikke synet.“ Derfor så Daniel „alene“ „det store syn.“ Ved begyndelsen og ved afslutningen så Daniel alene synet, og den anden henvisning fik dem, som flygtede, til at åbenbare deres oprør. Daniel repræsenterer Guds folk i de sidste dage, som forvandles til Kristi billede gennem processen med at skue hans billede. Vi skal se på „spejl“-synet.

„Vi må have kundskab om Gud gennem levende erfaring. Hvis vi bliver ved med at lære Herren at kende, skal vi vide, at hans fremtræden er beredt som morgenrøden. Kristus kalder os til at blive fyldt med hele Guds fylde. Da kan vi sandelig repræsentere den kristne religions fuldkommenhed. ‘Den, som drikker af det vand, jeg vil give ham,’ erklærer Frelseren, ‘skal aldrig i evighed tørste; men det vand, jeg vil give ham, skal i ham blive en kilde med vand, som vælder frem til evigt liv.’ Kristus ønsker, at vi skal være medarbejdere med ham. Når vi tømmes for selvet, vil han give os sin nåde til at meddele til andre. De to olietræsgrene, som gennem de to gyldne rør tømmer den gyldne olie ud af sig selv, vil visselig forsyne de rensede kar med lys og trøst og håb og kærlighed til dem, som er i nød. Vi må yde Gud mere end en sporadisk tjeneste. Men dette kan vi kun gøre ved at lære af Jesus og værne om hans sagtomdighed og hjertets ydmyghed. Lad os skjule os i Gud. Lad os have tillid til ham. Lad os blive i Kristus. Da bliver vi alle, idet vi ‘med utilsløret ansigt skuer Herrens herlighed som i et spejl, forvandlet til det samme billede fra herlighed til herlighed’—fra karakter til karakter. Gud forventer ikke umuligheder af dig eller mig. Ved at skue ham kan vi blive forvandlet til hans billede.” Signs of the Times, 25. april 1900.

I Daniel kapitel ti og kapitel ni giver Gabriel Daniel tydningen af profetiens ydre og indre syner, og Daniels første udsagn i vers et i kapitel ti er, at han havde forståelse af begge syner, fremstillet som „sagen“ og „synet“. Han modtog denne forståelse ved afslutningen af de enogtyve dage, hvori han havde været i sorg. Disse enogtyve dage afsluttedes med ærkeengelen Michaels ankomst. Tallet to

hundrede og tyve og tallet toogtyve, som er en tiendedel eller tiende af to hundrede og tyve, er et symbol på foreningen af guddommelighed med menneskelighed, og det var på den toogtyvende dag, at Daniel blev forvandlet til Kristi billede.

Jeg spiste intet lifligt brød, og der kom hverken kød eller vin i min mund, og jeg salvede mig slet ikke, før tre hele uger var til ende. Og på den fire og tyvende dag i den første måned, da jeg var ved bredden af den store flod, som er Hiddekel, løftede jeg mine øjne og så, og se, en mand, klædt i linned, hvis lænder var omgjordet med fint guld fra Ufaz. Daniel 10:3–5.

Daniel repræsenterer Guds folk i de sidste dage, som gennem Guds profetiske Ord har erkendt, at de er blevet spredt, og som sørger over deres spredte tilstand og søger lys. Deres spredte tilstand fremstilles som en dal med døde, tørre ben i Ezekiel, kapitel syvogtredive. Benene er døde, og de er spredt, men de identificeres som Israels hus. Israels hus i de sidste dage er de hundrede og fireogfyre tusinde. De er spredt, således som Daniel erkendte ud fra Jeremias' og Moses' bøger. I Ezekiel angiver de døde, at de erkender deres tilstand.

Da sagde han til mig: Menneskesøn, disse ben er hele Israels hus; se, de siger: Vore ben er indtørrede, og vort håb er svundet; vi er afskåret hver for sig. Ezekiel 37:11.

Israels hus, som er benene, erklærer, at de er „afskåret fra vore dele“. De har erkendt deres adspredte tilstand. Israels hus i de sidste dage opfylder lignelsen om de ti jomfruer til punkt og prikke, og i den milleritiske historie fandt opfyldelsen af erkendelsen af, at de var afskåret fra deres dele, sted, da de vise jomfruer kom til forståelse af, at de befandt sig i forsinkelsens tid, og også at forsinkelsens tid var en bestemt periode i lignelsen. De i Ezekiel, som erkender deres adspredte tilstand, er dem, der efter den første skuffelse erkendte, at de befandt sig i forsinkelsens tid.

Både Ezekiels ben og de vise i lignelsen om de ti jomfruer fremstilles ved Daniels sorg i de enogtyve dage. Efter de enogtyve dage, på den toogtyvende dag, steg Mikael ned, og Daniel fik et syn af den herliggjorte Kristus, som forvandlede Daniel til Kristi billede. De vise jomfruer og de døde ben må også gennemgå den forvandling, som tilvejebringes ved spejl-synet.

Daniel, Ezekiels døde ben og de vise jomfruer i Milleritternes historie stemmer alle overens med de to vidner, som bliver dræbt i Åbenbaringen kapitel elleve. Moses og Elias blev dræbt, men de skulle oprejses ved afslutningen af tre og en halv symbolske dage. Moses blev oprejst af Mikael, sådan som det identificeres i Judasbrevet.

Men ærkeenglen Mikael vovede ikke, da han stredes med Djævelen og tvistedes med ham om Moses' legeme, at fremføre en spottende anklage imod ham, men sagde: Herren revse dig. Judas 1:9.

I Daniels kapitel ti modtager Daniel skuespejlssynet, da Mikael stiger ned efter de enogtyve dages sorg. Det er Mikaels røst, der oprejser de døde.

For Herren selv skal stige ned fra himmelen med et bydende rop, med overengelens røst og med Guds basun; og de døde i Kristus skal først oppstå. 1 Tessalonikerbrev 4:16.

Daniels kapitel ti identificerer overgangen fra den tredje engels laodikeiske bevægelse til den tredje engels filadelfiske bevægelse. Det stemmer overens med de to vidner i Johannes' Åbenbaring kapitel elleve, de døde ben i Ezekiels kapitel syvogtredive, de vise jomfruer i lignelsen om de ti jomfruer og milleritterne, som opfyldte lignelsen. Gabriel gav fortolkningen af det store skuesyn ved skuespejlet, idet han fuldendte det fortolkningsværk, han var begyndt på i kapitel ni. Fortolkningen blev fuldbyrdet ved, at Gabriel identificerede den profetiske historie, som findes i kapitel elleve, og som faktisk fortsætter ind i de tre første vers i kapitel tolv. Dernæst bliver Daniel i vers fire i kapitel tolv befalet at forsegle sin bog.

I Daniels tiende kapitel repræsenterer Daniel, "linje på linje", Guds folk i de sidste dage, som også i Daniels andet kapitel fremstilles som oprigtigt søgende (under trussel om døden) efter at forstå det ydre profetiske budskab, repræsenteret ved Nebukadnesars hemmelige billede af dyr. Han søger også at forstå synet om det indre profetiske budskab, repræsenteret ved de to tusind tre hundrede dage. Efter de enogtyve symbolske sørgedage i kapitel ti fremstilles han endelig som én, der forstår begge åbenbaringer. Hans forståelse fuldbyrdes, da ærkeenglen stiger ned, og han berøres tre gange.

Hans erfaring med Mikael, synet af Mikael, som kun han ser, forbereder ham til at modtage den fulde fortolkning af både de indre og de ydre profetiske syner. Denne erfaring fremstilles, linje på linje, på meget udførlig vis, når den sammenholdes med Ezekiel kapitel syvogtredive, Åbenbaringen kapitel elleve og Esajas kapitel seks. Verset i kapitel elleve, hvor Gabriel sammenfører de to syner, er vers ti, for dér rykker nordens konge frem til fæstningen, men ikke videre. Fæstningen er nationen eller hovedstaden eller Egyptens konge i verset, således som det defineres af Esajas i kapitel syv.

Thi Syriens hoved er Damaskus, og Damaskus' hoved er Rezin; og om fem og tresindstyve år skal Efraim være knust, så det ikke mere er et folk. Og Efraims hoved er Samaria, og Samarias hoved er Remaljas søn. Dersom I ikke vil tro, skal I visselig ikke blive stående. Esajas 7:8, 9.

I vers ti i Daniels kapitel elleve kommer nordens konge op til Egyptens grænse, og verset angiver dette som Egyptens „fæstning“ (sydens konge). Det kan påvises, at vers ti repræsenterer 1989, da Sovjetunionen blev fejlet bort af pavedømmet og dets stedfortrædende hær, De Forenede Stater. Det var den første af tre stedfortræderkrige, som til sidst bliver til Tredje Verdenskrig ved den tredje stedfortræderkrig (Panium). Den anden stedfortræderkrig fremstilles ved vers elleve og tolv og finder nu sted i Ukraine, hvor Rusland repræsenterer sydens konge, ligesom Sovjetunionen repræsenterede sydens konge i sit nederlag i 1989.

Jeg har tidligere anvendt udtrykket »kold krig« for at tydeliggøre sontringen mellem disse tre stedfortræderkrige og verdenskrige. Der foregår faktisk reel krigsførelse i Ukraine, så der er egentlig ikke tale om en kold krig, men om en stedfortræderkrig mellem pavedømmet og dets allierede og Rusland. Men der skal komme en tredje verdenskrig, hvor så godt som enhver nation vil blive betragtet som et mål.

„O, at Guds folk havde en fornemmelse af den forestående ødelæggelse af tusinder af byer, som nu næsten er hengivet til afgudsdyrkelse! ...“

„Overtrædelsen har næsten nået sin grænse. Forvirring fylder verden, og en stor rædsel vil snart komme over menneskene. Enden er meget nær. Vi, som kender sandheden, bør forberede os på det, som snart vil bryde ind over verden som en overvældende overraskelse.“ Review and Herald, 10. september 1903.

I vers elleve og tolv vil Rusland, Sydens konge, besejre pavedømmets stedfortræderhær, repræsenteret ved naziregimet, som leder Ukraines krigsindsats, og som støttes af pavedømmets tidligere stedfortræderhær, De Forenede Stater. Under Anden Verdenskrig var pavedømmets stedfortræderhær, Nordens konge, imod det kommunistiske Rusland Tysklands naziregime, og den stedfortræderhær tabte, ligesom den igen vil tabe i Ukraine i den nærmeste fremtid.

Den tredje stedfortræderkrig fremstilles i vers tretten til femten og blev i oldtidens historie opfyldt ved slaget ved Panium. Den tredje stedfortræderkrig vil blive ført af De Forenede Stater, pavedømmets stedfortrædende hær, og nordens konge vil få overtaget i den kamp mod ateismen, således som det skete i den første stedfortræderkrig (den kolde krig). I den første og den tredje stedfortræderkrig besejrer nordens konge – pavedømmet – sydens konge (Sovjetunionen) og besejrer dernæst De Forenede Nationer. Dets stedfortrædende hær i disse to slag var, og vil igen være, De Forenede Stater.

Efter Putins sejr i Ukraine vil Trump blive genvalgt som den ottende præsident, det vil sige én af de syv præsidenter, som har regeret i De Forenede Stater siden den første stedfortræderkrig (den kolde krig) blev opfyldt i 1989, hvilket var endetiden for den tredje engels reformbevægelse. Trump repræsenterer det republikanske horn på dyret fra jorden, og han fik et dødeligt sår ved hænderne på dyret af „woke“ ateisme i 2020, som opfyldelse af de to vidner i Johannes' Åbenbaring kapitel elleve, der bliver dræbt på gaden.

Future for America repræsenterer det sande protestantiske horn i den samme historie, og i 2020 modtog Future for America et dødeligt sår ved udyret af »woke« ateismes hånd. I 2023, toogtyve år efter 2001, steg Michael ned for at påbegynde den proces, som Ezekiel, Johannes, Daniel og Esajas fremstiller, nemlig at oprejse en mægtig hær, der skal løftes op som et banner ved den snart kommende søndagslov.

I 1856 overgik den filadelfiske milleritiske bevægelse til den laodikeiske milleritiske bevægelse, og dér og da forkastede den den forøgede kundskab om de syv tider og fuldbyrdede derpå sin genstridighed endeligt i 1863. Milleriterne overgik fra den tilstand, der er fremstillet ved den sjette menighed, Filadelfia, til den erfaring, der tilhører den syvende menighed, og dette vendepunkt stemmer overens med historien i 2023, når Future for Americas laodikeiske bevægelse overgår fra den syvende menigheds erfaring tilbage til den sjette menighed, Filadelfias, erfaring. I denne profetiske anvendelse bliver det sande protestantiske horn, ligesom det republikanske horn, det ottende, som var af de syv.

Nøglen til at erkende, at krigen i Ukraine er den anden stedfortræderkrig, er “fæstningen” i vers ti og vers syv. I vers syv, som repræsenterede pavedømmet, der modtog sit dødelige sår i 1798, trængte sydens konge ind i nordens konges “fæstning”, og dette blev opfyldt ved, at Napoleons general gik ind i Vatikanet og tog paven til fange. Sydens konge var trængt ind i fæstningen. I vers

ti fejede nordens konge, som repræsenterer pavedømmet og dets stedfortræderhær, De Forenede Stater, Sovjetunionens struktur bort, men lod "fæstningen" stå tilbage. "Fæstningen" var hovedet, hovedstaden—det var Rusland.

Men »hovedet«, eller fæstningen, kan kun fastslås på grundlag af to eller tre vidner ved at anvende Esajas kapitel syv, vers syv og otte. Esajas syv, vers otte og ni, var det primære referencepunkt for Hiram Edsons serie af artikler om de »syv tider«, som blev udgivet i 1856. De to vers, som fastslår, at Rusland er den fæstning, der har overtaget i den nuværende ukrainske krig, er også de to vers, som fastslår udgangspunktet for begge de »syv tider«, imod Israels nordlige og sydlige riger. Vers ti i kapitel elleve identificerer det ydre syn, som søster White lærer er baseret på rigers opståen og fald.

"Af nationernes opkomst og fald, sådan som det gøres tydeligt i Daniels Bog og i Johannes' Åbenbaring, må vi lære, hvor værdiløs blot ydre og verdslig herlighed er. Babylon, med al sin magt og pragt, hvis lige vor verden siden aldrig har set, — magt og pragt, som for datidens mennesker syntes så fast og varig, — hvor fuldstændigt er det ikke gået til grunde! Som 'græssets blomst' er det visnet bort. Jakobsbrevet 1:10. Således gik det med meder-persernes rige og med Grækenlands og Roms riger. Og således forgår alt, som ikke har Gud til sin grundvold. Kun det, som er knyttet til hans hensigt og giver udtryk for hans karakter, kan bestå. Hans principper er det eneste bestandige, som vor verden kender." Prophets and Kings, 548.

De tre stedfortræderkrige er „gjort tydelige i Daniels og Johannes' Åbenbarings bøger“, og nøglen til denne sandhed er „fæstningen“ i vers ti i Daniel kapitel elleve. Men vers ti omhandler også det indre syn, for udgangspunktet for begge „syv tider“ identificeres også i Esajas kapitel syv, vers otte og ni. Det ydre og det indre kan ikke adskilles, og de to perioder på to tusind fem hundrede og tyve år er også Ezekiels to stokke, som, når de føjes sammen, repræsenterer beseglingen af de hundrede og fireogfyre tusind, hvilket er foreningen af guddommelighed med menneskelighed.

Daniels erfaring med det kausative „marah“-syn repræsenterer den profetiske linje, hvor Mikael stiger ned og oprejser sit folk i de sidste dage. Denne opstandelse repræsenterer de trin, som Kristus fuldbyrder for at forene sin guddommelighed med sit folk i de sidste dages menneskelighed. Dette fuldbyrdes ved foreningen af det guddommelige sind med det menneskelige sind, så de har ét sind, og det fuldbyrdes i tronsalen, i Det Allerhelligste, som er den „fæstning“, Søster White identificerer som sjælens „citadel“ (fæstning).

I tronsalen modtager Guds folk i de sidste dage Kristi sind og bliver derpå sat med Kristus i de himmelske steder. Det himmelske sted, hvor Kristus sidder, er fæstningen eller templets hoved. Legemstemplet har en lavere natur, som er kødet, eller legemet. Det har også en højere natur, som er sindet. I vers ti i Daniel kapitel elleve markerer den nøgle, som kendetegner den ydre syns fæstning, også den indre syns fæstning, og derved identificerer den den historie, hvor republikanismens og protestantismens horn overgår til dyrets billede (republikanismen) eller Guds billede (sand protestantisme). Begge horn bliver derpå det ottende, som er af de syv.

Protestantismens sande horn er da det filadelfiske horn, som er Ezekiels mægtige hær og Esajas' banner, der løftes i krigsførelsen mod dyrets billede, først i De Forenede Stater og derefter i verden. Daniel 11, vers 10, identificerer det punkt i den hellige historie, hvor sammenføjnngen af stokkene begynder. Krigen i Ukraine begyndte i 2014, men det var først i 2022, at Rusland begyndte at invadere Ukraine. I 2023, toogtyve år efter 2001, begyndte Mikael sit værk med at opvække dem, som havde lidt deres første skuffelse i opfyldelsen af lignelsen om de ti jomfruer i 2020. Først oprejste han en „røst“, som nu råber i ørkenen. I juli 2023 begyndte den røst at råbe, og det var den samme røst, som blev oprejst ved begyndelsen af den tredje engels reformbevægelse i 1989, for Jesus illustrerer altid enden med begyndelsen.

Den „røst“, der råber i ørkenen, begyndte at lyde ved at frembære Åbenbaringen kapitel et, hvor foreningen af guddommelighed med menneskelighed fremstilles som Jesu Kristi Åbenbaring, en åbenbaring, der åbnes umiddelbart før nådetiden afsluttes. Daniel erfarede denne åbenbaring i kapitel ti med det „kausative“ syn. Foreningen af guddommelighed med menneskelighed i de første vers i Åbenbaringen repræsenterer den vigtigste sandhed, på grundlag af princippet om første omtale. Foreningen af guddommelighed med menneskelighed, som er beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde, fuldbyrdes ved Guds Ord. Dette Ord gives fra Faderen til Sønnen, som giver det til sin engel, der dernæst giver budskabet til en menneskelig repræsentant. De første to trin repræsenteres ved guddommeligheden. Disse to trin besidder den særprægede egenskab, at guddommelighedens andet trin repræsenterer den guddommelighed, som skabte alle ting. De næste to trin repræsenteres ved Guds skabninger. Det første trin er en ufalden engel, og den anden manifestation af Guds skaberværk var den, som havde fået magten til at genskabe efter sit eget slag. Dette fjerde trin, som repræsenterer menneskeligheden, skulle derpå tage budskabet og sende det til menighederne, for at menighederne kunne „læse og høre“ det, som var skrevet deri.

Vi vil fortsætte dette studium i den næste artikel.

Jesu Kristi åbenbaring, som Gud gav ham for at vise sine tjenere, hvad der snart skal ske; og han sendte den og kundgjorde den ved sin engel for sin tjener Johannes, som vidnede om Guds ord og om Jesu Kristi vidnesbyrd, ja, om alt det, han så. Salig er den, som læser, og de, som hører denne profetis ord og bevarer det, som er skrevet i den; for tiden er nær. Johannes til de syv menigheder i Asien: Nåde være med jer og fred fra ham, som er, og som var, og som kommer, og fra de syv ånder, som er foran hans trone, og fra Jesus Kristus, det troværdige vidne, den førstefødte af de døde og fyrsten over jordens konger. Ham, som elskede os og tvættede os fra vore synder i sit eget blod, og som gjorde os til konger og præster for Gud og sin Fader, ham være æren og herredømmet i evighedernes evigheder. Amen. Se, han kommer med skyerne, og hvert øje skal se ham, også de, som gennemborede ham; og alle jordens slægter skal jamre over ham. Ja, amen. Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden, siger Herren, han som er, og som var, og som kommer, den Almægtige. Jeg, Johannes, som også er jeres broder og meddelagtig i trængslen og riget og Jesu Kristi udholdenhed, var på den ø, som kaldes Patmos, for Guds ords skyld og for Jesu Kristi vidnesbyrds skyld. Jeg var i Ånden på Herrens dag, og jeg hørte bag mig en høj røst som af en basun, der sagde: Jeg er Alfa og Omega, den første og den sidste; og det, du ser, skriv i en bog og send det til de syv menigheder, som er i Asien: til Efesos og til Smyrna og til Pergamon og til Thyatira og til

Sardes og til Filadelfia og til Laodikea. Johannes' Åbenbaring 1:1–11.